

שבוע המודעות לשכול האזרחי

חסד בקהילה

בכרשת "שמיני"

מסופר על מות נדב ואביהוא, שני בני אהרון ותגובתו של אביהם: **"ידום אהרון"**. ידוע הוא שאחת המצוות הבסיסיות ביהדות היא ערבות הדדית, **"ואהבת לרעך כמוך"**. לא תמיד זה קל... וכאן אנו רוצים לקיים את המצווה הזו, של **"ואהבת לרעך כמוך"**, למרות שהיא מורכבת. כן, אנחנו מתכוונים לגשת ולהיות עם אנשים שחוו שכול...

לא פשוט לגשת לדבר עם אדם שחווה שכול. המחסום הטבעי והפחד שמא הדברים לא יישמעו כראוי או אף יזיקו, מביא את רוב הסביבה להתרחק. אולם ההתרחקות רק מוסיפה על הכאב והחוסר בנפש שכבר קיים ומחדדת אותו יותר.

אחת התכונות של בן תורה היא **'נושא בעול עם חברו'**. ומבאר בעל התפארת ישראל, שתכונה זו היא "הן בטרחת הגוף, והן בהוצאות ממון, והן בצער נפשו, על מה שקרה לו לחברו". כאשר אדם מודע למתחולל אצל חברו והוא שותף איתו בצער, גם אם אין לו במה לסייע או לייעץ, עצם השותפות בצער, היא כאשר הנכנס עם חברו תחת העול שהוא נושא על גבו ובכך ממעיט ולו במעט את המשקל הרב שהוא נושא על כתפיו.

נפקח נא את העיניים, נראה האם יש בסביבתנו הקרובה מי שכרגע נושא בעול, הן נפשי הן רוחני ונעזר לו, נשתתף בצער, ניתן לו אהבה וכבוד, נרעיף עליו מילים חמות ונגרום לו מעט תחושה טובה שתביא לזקיפות קומה וליכולת להתמודד עם המשא הנורא אותו הוא סוחב.

וכעת ליוזמה:

בקשו מהמדריכה / הקומונרית / רכזת הקהילה / רב בית הכנסת, שיבררו מי בקהילה חווה שכול אזרחי. בקשו מהם לתאם עם המשפחה פגישה קצרה בה תבואו עם פרח ותגידו למשפחה:

"אתם לא לבד, אנחנו אתכם".

בפגישה המשפחה תספר מעט על הבן שנפטר, על סיבת המוות, התאריך, התהליך, הדמות. המטרה היא להיות איתם ופשוט להקשיב, לתת להם הרגשה שאכפת לכם. לכן אפילו מפגש קצר זה מועיל. העיקר הוא לא האורך אלא עצם קיום המפגש.

הדגשה: מיזם זה מתאים לנוער מכיתה ט' ומעלה.

בשורות טובות, חזק ואמץ!